

HERNÍ PRINCIPY V ČESKÉM IMPROVIZOVANÉM DIVADLE

Markéta Vlková v předložené bakalářské práci dokazuje, jak je při výstupech ze studia důležitý hlubší, nepovrchní, soustředěný ponor do tématu, autorské osobní zaujetí a zdravá nespokojenost s dosaženými dílčími poznatky a etapami výzkumu. V jejím případě je to výzkum pojmu „improvizace“, jemuž se věnovala už v ročníkové práci, nyní jej prohloubila o čtyři výmluvné příklady z historie a vlastně i současnosti českého divadla (Burian, V&W. I. Vyskočil a J. Dušek), na něž se pokusila aplikovat (a vlastně je polemicky korigovat) kategorie herních principů Rogera Callois, a já doufám, že své téma se stejnou odbornou zařatostí v budoucnu „protáhne“ ještě dál, výš – a také hlouběji – k dalším, z tohoto hlediska dosud téměř nezpracovaným fenoménům českého či evropského (možná i světového?) divadla. A že je protáhne třeba zpětně v čase i do dávno uzavřených epoch – opět, z daného nadřazeného aspektu málokdy zkoumaných – , jakými bylo třeba – vynecháme-li antiku - středověké světské divadlo, výstupy jokulátorů, barokní interludia, lidové divadlo (včetně loutkového) nebo evropský kabaret posledních zhruba 150 let. Ukazuje se totiž, že improvizace – slovní i mimická – jaksí z definice odpovídá významovému jádru, kolem kterého se už téměř sto let točí většina teatrologických, sémiologických, sociologických i divadelně-antropologických debat o nepřenosné, autentické podstatě divadla: improvizující je, byl a vždy bude za každých okolností v postavení autorského subjektu, neboť beze zbytku naplňuje (řečeno s Ivo Osolsobě) „situaci přítomného originálu“. To je jen mizivá hrst nezávazných („improvizovaných“) podnětů, které mě nad výslednou podobou práce „pro futuro“ napadají, a které bych shrnul do věty: doufám, že předložená práce je jen dílčí etapou výzkumu.

Jsem si vědom, že v historických exkurzích (jak týkajících se čtyř vybraných fenoménů, tak v oblasti historie pojmu) má autorka ještě jisté rezervy, dopouští se tu a tam určitých krátkých spojení a zjednodušení, ale na její obhajobu chci říci, že nepíše práci historickou, nýbrž teoreticko-průřezovou.

Práce odpovídá standardním požadavkům na BP kladeným, a proto ji doporučuji k obhajobě, s předběžným návrhem „výborně“.

Prof.PhDr.Vladimír Just CSc.